

karo, hernid, linnu külvetus, nink se ma ei jätta sedda waiwa, mes temma man om itättu, mitte tassumata. Arwake nüüd kokko kik sedda kaswo, mes koolmeister Markus ommast üttesa wakka-ossa maast saap. Minna tahhas teijega kihla weddada, et paljul, kel üts-ehk katskord ennamb põllo-maad, wähhambast põllo saki om, kui temmal.

Ent, armsa sõbba, üts hā tallomees ei pea mitte ennege üts hā perremees ollema, enge temma peap ka ütte laitmata ello-käuki piddama; — ütte särast tallomeest olle minna tundnu, — se olli wanna maja - essa Abram Ella tallun. Minna tahha teile siin temmaste middage juttustada. Oh, temma olli üts wanna, ausa essa, sedda Jummalat förge wanna usse nink hulga laste nink perrantulleva suguguga olli önnistanu. Raege temma kittertava eenkojo pāle nink sāädge henda selle perra. Kas ei olle üts särane tallomees, ke omma ello-teed usutava melega otsani käüp, ütte kauni suggulikko põllo sarnane, ke rohket põimo toop; temma om üts Jummalast armastedu nink önnistedu loom. Seperrast piddage, armas tallo-rahwas, omnia saisust nink ello-põlwe ausas nink kallis! Teije ollete Jummalast kutsutu nink sāetu, kige tullulikkumbat töö teggema, mes üski ma-ilman wöip olla; se tō om ma-harriminne innimiste nink ellajide toitujates. Se om üts förge nink önnis am-

met, nink teije tete pattu, kui teije sedda usutava melega ei pea. Teije ihho-katte jámmest röiwast om üts auröiwas, kui se ütte sōand kattap, mes Jummalat nink welli armastap. Teil om kūl saggede willitsust, häddä nink ras-set tööd; ent lotus Jummalala pāle kinnitap nink peap teid üles.

Wannast eßast Abramist.

Üttel illusul Jani-pāiwa öddangul kui alla minnew pāiwa wālje ümbrekaut onima paiste ötse kui kullaga ehhit, mahha nidetu nite pāäl maggas haina-ais ülestössi nink lõokesse tulen lauliwa, iste se wanna perremees Abram Ella tallo fengo otsan alla kaldoawa pāiwa paisten ütte lõhmusse-pu al. Temma olli omman pikkan ellun paljo põimo, paljo rōmo nink kurhust nānnu. Nüüd olli temma wannas lānnu nink oot, et Jummal tedda henne mannu saas ärra korristama nink tedda temma naisega, ke ajastaja eest temma ette olli ärra-lānnu nink neide laste 'nink laste-latsiga, ke ennamb siin maan es olle, saas ühhendama. Üts wanna, ellust wässinu nink waibunu inniminne om hāäl meisel omme möttetega sāäl wastsel essa - maal, kohhe temma Jummalast saap kutsutas. Mis suggutse mötte olliwa ka wannal Abramil; temma pand omma kāe kokko nink pallel Jum-